

ΚΩΣΤΑ ΘΕΟΥ
ΕΘΝΟΣΥΜΒΟΥΔΟΥ ΔΡΑΜΑΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ Κ. Ε. ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΕΑΜ

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ

ΛΟΓΟΣ ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΣΤΙΣ 15 ΜΑΗ 1944

ΕΚΔΟΣΗ "ΡΗΓΑ"
ΘΕΣΣΑΛΙΑ 1944

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ

Συναγωνιστές και συναγωνίστριες,

Δέν θά μιλήσω γιά τίς εισηγήσεις τῶν συναγωνιστῶν Γραμματέων στήν Ὑγιεινή, στήν Πρόνοια καί στήν Ἐθνικήν Οἰκονομία γιὰτί οἱ εισηγητές ἐξήντησαν τὰ θέματα αὐτά καί δέν ἔχω νά προσθέσω ἐγὼ τίποτε τὸ σοφώτερο.

Θά σταθῶ ὅμως στήν εἰσήγηση τοῦ συναγ. Γραμματέα γιά τήν ἐργασία, γιά νά τονίσω μερικά βασικά προβλήματα πού ἐνδιαφέρουν τήν ἐργατική τάξη καί τόν ὅλο Ἐθνικοαπελευθερωτικὸ ἀγώνα.

Πῶς βλέπουν οἱ κυρίαρχες τάξεις τὸν ἐργαζόμενο λαό

Οἱ κυρίαρχες τάξεις βλέπουν ὅλα τὰ ἐργαζόμενα στρώματα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καί πιὸ πολὺ τήν ἐργατικὴν τάξη, σάν ἐχθρούς, πού μὲ τὴ δράση τους καί μὲ τοὺς ἀγῶνες τους θέλουν νά καλλιτερέψουν τὴ θέση τους, περιορίζοντας τὰ προνόμια καί τὴν ἐκμετάλλευση πού ἀσκοῦν οἱ πλούσιες, κυρίαρχες τάξεις. Κι' αὐτὸ εἶνε σωστὸ. Γι' αὐτὸ καί οἱ κυρίαρχες τάξεις, κάτω ἀπὸ ὁποιασδήποτε μορφῆς ταξικὸ καθεστῶς, γιά νά περιφρουρήσουν τὰ ἐκμεταλλευτικά τους προνόμια, περιορίζουν τίς ἐλευθερίες τῆς ἐργατικῆς τάξης.

Ὅσο πιὸ ἀντιδραστικὸ εἶνε ἓνα καθεστῶς, τόσο πιὸ κῦστηρότεροὺς περιορισμοὺς βάζει στίς ἐλευθερίες τῆς ἐργατικῆς τάξης. Ἡ μοναρχοφασιστικὴ δικτατορία τῆς 4ης Αὐγούστου κατάργησε κάθε ἵχνος ἐλευθερίας ὄχι μόνο τῆς ἐργατικῆς τάξης, ἀλλὰ καί ὀλοκληροῦ τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ. Ἐφτασε ἀκόμα στὸ σημεῖο νά καταργήσει καί ἀπὸ τὴν Ἱερά Σύνοδο τὸ δικαίωμα νά ἐκλέγει τὸ Μητροπολι

Κ3-42

ΑΡΧΕΙΑ
929
ΣΥΛΛΟΓΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Α.Σ.Κ.Ι. ἀριθμ. εἰσερχομ...

τη και διόρισε ὁ ἴδιος ὁ Μεταξᾶς τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν και πάσης Ἑλλάδος ὅπως διόριζε τὸ θυρωρό του σπιτιοῦ του και τὴν νταντά τῶν παιδιῶν του.

Στοὺς Γεωργικούς Συνεταιρισμοὺς διόριζε τὰ Διοικητικά Συμβούλια ποὺ διαχειρίζονταν τὴν περιουσία τῶν ἀγροτῶν, παραβαίνοντας ἔτσι και μιὰ βασικὴ ἀρχὴ τοῦ ἀστικοῦ δικαίου, δηλ. τὴν ἀρχὴ ὅτι μόνον οἱ τρελλοὶ και οἱ ἀνήλικοι δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ διαχειριστοῦν τὴν περιουσία τους!

Τὰ ἐργατικὰ σωματεῖα στὴν περίοδο τῆς 4ης Αὐγούστου μετατράπηκαν σὲ ἀπλᾶ ἐξαρτήματα τῆς ἀσφάλειας τοῦ φασιστικοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ, στρατιωτικοποιήθηκαν. Καταργήθηκε κάθε δικαίωμα τῶν ἐργατῶν νὰ ἐκλέγουν και νὰ ἐλέγχουν τίς διοικήσεις τῶν σωματείων τους και τοὺς ἔμεινε μόνον ἡ ὑποχρέωση νὰ φορολογοῦνται ἀπ' τίς ἐπιχειρήσεις, ἀπ' τοὺς ἐργοδότες για τίς συνδρομὲς, ποὺ καθόριζε τὸ ἴδιο τὸ φασιστικὸ κράτος. Κάθε ἀπόπειρα ἐλέγχου ἢ διαμαρτυρίας ἐξασφάλιζε στὸν ἐργάτη ποὺ θὰ εἶχε τὴν τόλμη νὰ διαμαρτυρηθεῖ, σίγουρο εἰσιτήριο για τὰ κάτεργα τῆς Ἀκροναυπλίας και τῆς Κέρκυρας, τοὺς ἐξασφάλιζε σίγουρο εἰσιτήριο για τὰ μπουντρούμα και για τὰ μαρτύρια τοῦ ρετσινόλαδου και τοῦ πάγου.

Οἱ ἐργάτες και οἱ ὑπάλληλοι δὲν εἶχαν κανένα δικαίωμα νὰ ἐκλέγουν ἀντιπροσώπους τῆς ἐμπιστοσύνης τους στὶς διαπραγματεῦσεις τῶν συλλογικῶν συμβάσεων και στὰ δικαιοτηρικὰ δικαστήρια.

Ἔτσι, τίς συλλογικὲς συμβάσεις ποὺ καθόριζαν ζωτικώτατα ζητήματα τῶν ἐργατῶν, ὅπως οἱ ὅροι ἐργασίας, τὸ μεροκάματο, οἱ ἡρὲς δουλειᾶς, τίς καταρτίζανε ὅπως τίς θέλαν οἱ ἐργοδότες, στὸν καταρτισμό τους πέραν μέρος μόνον οἱ ἐργοδότες και οἱ πούλημένοι σ' αὐτοὺς και διορισμένοι ἀπ' αὐτοὺς ἐργατοκάπηλοι Δημητράτος και ἡ παρέα του.

Στὴ φασιστικοποίηση τῶν ἐργατικῶν σωματείων ἀπ' τὸ καθεστὼς τῆς 4ης Αὐγούστου ἀξίζει νὰ σημειώσουμε τὸ ρόλο ποὺ ἔπαιξε ἕνας ὑπουργός τῆς «κοινοβουλευτικῆς περιόδου»—ἄς τὴν ποῦμε ἔτσι—τῆς Κυβέρνησης Μεταξᾶ. Πρὸ

κειται γιά τόν καθηγητή Κασιμάτη πού παρασταίνει καί τόν προοδευτικό. Αὐτός πρίν-κηρυχτεῖ ἀκόμα ἡ διχτατορία προετοίμασε πραχτικά καί θεωρητικά τή φασιστικοποίηση τῶν ἐργατικῶν σωματείων.

Εἶχε βγάλει καί εἰδικό ὀγκῶδες βιβλίο, μὲ τό ὅποιο συνιστοῦσε τήν κρατικοποίηση τῶν ἐργατικῶν σωματείων, τήν κατάργηση κάθε ἐλευθερίας δράσης τῶν ἐργατῶν καί τήν ἐπιβολή τῆς ὑποχρεωτικῆς διαιτησίας.

Εἶνε φυσικό τὸ μίσος πού αἰσθάνεται ὁ φασισμὸς ἐναντίον τῆς ἐργατικῆς τάξης γιὰ τὸ νοιώθει καλὰ πὼς ἡ ἐργατικὴ τάξη εἶνε ὁ φανατικώτερος ἐχθρὸς κάθε τυραννίας καὶ ὁ φανατικώτερος ὑπερασπιστὴς τῶν ἐλευθεριῶν καὶ τῆς προόδου.

Πὼς πρέπει νὰ βλέπει ἓνα λαοκρατικό κράτος τὴν ἐργατικὴν τάξη.

Ἐνα κράτος λαϊκὸ γιὰ νὰ προκόψει, γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ ἐκπληρώσει τὴν ἀποστολὴν του, πρέπει νὰ στηρίζεται στὸν ἴδιο τὸ λαὸ, ἀπ' τὸ λαὸ πρέπει νὰ ἀντλεῖ τὴ δύναμήν του γιὰ νὰ τὴ χρησιμοποιεῖ γιὰ τὴ θεραπείά καὶ ἐξυπηρέτηση τῶν λαϊκῶν ἀναγκῶν καὶ συμφερόντων.

Ἐνα τέτοιο λαϊκὸ κράτος πρέπει νὰ βλέπει τὴν ἐργατικὴν τάξη ὄχι σὰν τάξη ἐχθρική, ἀλλὰ ἀντίθετα σὰν στήριγμά του καὶ σὰν τὴν κυριώτερη πηγὴ τῆς δυνάμεώς του.

Συνεπῶς ὅσο πιὸ δυνατὴ εἶνε ἡ ἐργατικὴ τάξη, τόσο πιὸ σίγουρο εἶνε τὸ λαϊκὸ κράτος ἀπὸ κάθε φασιστικὴ καὶ διχτατορικὴ συνωμοσία. Καὶ γι' αὐτὸ τὸ λαϊκὸ κράτος ὀφείλει νὰ ἐξασφαλίσει καὶ νὰ κατοχυρώσει ἀπόλυτα τὶς ἐλευθερίες τῆς ἐργατικῆς τάξης. **Ἐλευθερίες ὀργάνωσης, ἐλευθερίες διαφώτισης ἰδεολογικῆς, ἐλευθερίες δράσης.** Ὄφειλει νὰ **ἐξασφαλιστεῖ πλήρης ἀνεξαρτησία τῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων ἀπὸ κάθε κρατικὸ παρεμβατισμὸ ἀπ' τὸν κρατικὸ μηχανισμό.**

Ἀπὸ μιὰ τέτοια ἀνεξαρτησία ἡ λαϊκὴ δημοκρατία καὶ τὸ ἐργαζόμενον ἔθνος δὲν ἔχουν νὰ φοβηθοῦν τίποτε. **Ἡ ἐργατικὴ τάξη δὲν ἔχει ἰδιαίτερα ταξικὰ συμφέροντα πού συγκρούονται μὲ τὰ συμφέροντα τοῦ ἐργαζομένου ἔθνους.**

Τα συμφέροντα τῆς ἐργατικῆς τάξης συμπίπτουν με τὰ συμφέροντα τοῦ ἐργαζόμενου ἔθνους.

Οἱ κυρίαρχες τάξεις, δεκάδες χρόνια τώρα δυσφήμησαν καὶ κατασυκοφάντησαν τὸν ὄρο «πάλη τῶν τάξεων». Ἐμφανίζουν τὴν πάλη τῶν τάξεων ὡς πάλη τῆς ἐργατικῆς τάξης ἐναντίον ὅλων τῶν ἄλλων ἐργαζομένων στρωμάτων τοῦ ἔθνους, ἐνῶ στὴν πραγματικότητα πάλη τῶν τάξεων εἶνε ἡ πάλη ὅλου τοῦ ἐργαζόμενου ἔθνους, με πρωτοπορεία τὴν ἐργατικὴν τάξιν, ἐναντίον τῆς κλίμας μιᾶς ὀλιγαρχίας τυράννων καὶ ἐκμεταλλευτῶν. Τὸ γιατί ἡ ἐργατικὴ τάξις εἶνε πρωτόπορα στὸν ἀγῶνα ποὺ διεξάγουν ὅλα τὰ ἐργαζόμενα καὶ καταπιεζόμενα ἀπὸ τὴν μεγαλοπλουτοκρατία στρώματα τοῦ ἔθνους ἐναντίον τῶν ἐκμεταλλευτῶν, μᾶς τὸ ἐξηγεῖ ἡ κοινωνιολογικὴ ἐπιστήμη. Οἱ ἀγρότες, οἱ ἐπαγγελματίες, οἱ βιοτέχνες, οἱ διανοούμενοι, ὅλοι ὑφίστανται τὴν καταπίεση καὶ τὴν ἐκμετάλλευση τῆς μεγαλοπλουτοκρατίας. Πολύ συχνά ξεσηκώνονται, ἀγωνίζονται καὶ διεξάγουν σκληροὺς ἀγῶνες ἐναντίον τῶν ἐκμεταλλευτῶν. Ὅλα ὅμως αὐτὰ τὰ στρώματα τοῦ ἐργαζόμενου ἔθνους ἔχουν καὶ κάποια σκιά, κάποια αὐταπάτη ἰδιοκτησίας. Ἡ αὐταπάτη αὐτὴ τοὺς ἐμποδίζει νὰ ἴδουν σὲ ὄλο τὸ τραγικὸ βάθος τῆς θέσης τους, τοὺς ἐμποδίζει νὰ βγάλουν τὰ λογικά συμπεράσματα ἀπὸ τὴν τραγικὴν τους κατάστασιν, ποὺ πολλὰ φορὲς εἶνε χειρότερη κι' ἀπὸ τὴν κατάστασιν τοῦ ἐργάτη, τοὺς κάνει δισταχτικούς στό νὰ ἀνεβάσουν τὸν ἀγῶνα τους ὡς τὴν ὀλοκληρωματικὴν κατάργησιν τῆς ἐκμετάλλευσης ἀνθρώπου ἀπὸ ἄνθρωπον. Ἐνῶ ἡ ἐργατικὴ τάξις, ἀπαλλαγμένη ἀπὸ τέτοιες αὐταπάτες ἔχει ἐπίγνωση ὅτι δέν θ' ἀπαλλαχτεῖ ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευση καὶ δέν θὰ βελτιώσῃ σταθερὰ τὴν ζωὴν της παρὰ μόνον ὅταν, ἐπικεφαλῆς ὅλων τῶν ἐργαζομένων καὶ καταπιεζομένων στρωμάτων τοῦ ἔθνους, δημιουργήσῃ ἓνα καθεστῶς χωρὶς ἐκμεταλλευτὰς καὶ ἐκμεταλλευόμενους, χωρὶς καταπιεστὰς καὶ καταπιεζόμενους. **Ξαίρει καλά ἡ ἐργατικὴ τάξις ὅτι δέν θὰ μπορέσῃ νὰ ἀποχτήσῃ τὴν ἐλευθερίαν της καὶ τὴν εὐημερίαν της παρὰ μόνο μαζὺ με τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν εὐημερίαν ὀλόκληρου τοῦ ἐργαζόμενου ἔθνους.** Ξαίρει καλά ἡ ἐργατικὴ τάξις ὅτι με τὴν κατάργησιν κάθε μορφῆς ἐκμετάλλευσης δέν ἔχει νὰ

χάσει παρὰ μόνο τὰ δεσμά της. Γι' αὐτὸ καί εἶναι ἡ πρωτοπορεία ὅλου τοῦ ἐργαζόμενου Ἔθνους στὸν ἀγῶνα ἐνάντια στὴν ἐκμετάλλευση. Μερικά παραδείγματα, ποὺ θὰ σᾶς φέρω, ἀποδείχνουν τὴν ἀφιλοκέρδεια τῆς ἐργατικῆς τάξης, ἀποδείχνουν **πὼς ἡ ἐργατικὴ τάξη ἀγωνίζεται ὄχι γιὰ ἰδιαίτερα ἐγωϊστικὰ συμφέροντα (τέτοια συμφέροντα δὲν ἔχει), ἀλλὰ γιὰ τὰ συμφέροντα ὅλου τοῦ ἐργαζόμενου Ἔθνους:**

1. Ἐνα ἀναμφισβήτητο παράδειγμα μᾶς ἔδωσε ἡ ἐργατικὴ τάξη τῆς Σοβιετικῆς Ἐνωσης. Ἐχυσε τόσο αἷμα στὴν ἐπανάσταση, ἔκανε τόσες θυσίες γιὰ ν' ἀπαλλάξει τὴν παλιὰ Ρωσσία ἀπ' τοὺς Τσάρους, ἀπ' τοὺς τσιφλικάδες καὶ τοὺς μεγαλοπλουτοκράτες. Καὶ γιὰ τὸν ἑαυτὸ της δὲν κράτησε κανένα προνόμιο ἀπ' τὸ μεγαλείτερο μερίδιο τῶν θυσιῶν. Ὑστερὰ ἀπ' τὴν ἐπανάσταση, ἡ ἐργατικὴ τάξη τῆς Σοβιετικῆς Ἐνωσης ἔδωσε ὅλες τῆς τίς δυνάμεις, ὀργάνωσε τὸ κίνημα Σταχάνωφ καὶ τὴ σοσιαλιστικὴ ἀμιλλα, αὐτοῦποβλήθηκε σὲ περιορισμοὺς μὲ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν δελτίων ἀπ' τὰ 1930 - 1934, ἔκανε τόσες θυσίες γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς, γιὰ νὰ ἐξασφαλίσει στὴν ἀγροτιὰ τραχτὲρ καὶ ἀγροτικὲς μηχανές, γιὰ νὰ βοηθήσει τὴν ἀγροτιὰ νὰ ἀνυψώσει τὸ βιωτικὸ καὶ τὸ ἐκπολιτιστικὸ τῆς ἐπίπεδο, γιὰ νὰ ἐξοπλίσει τὸν Κόκκινον Στρατὸ ποὺ μὲ τὴν ἐπιτυχία ὑπερασπίζεται τὴν ἐλευθερία ὄχι μονάχα τῆς ἐργατικῆς τάξης τῆς Σοβιετικῆς Ἐνωσης, ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν λαῶν τῆς Σοβιετικῆς Ἐνωσης. Καὶ ὄχι μόνον ὅλων τῶν λαῶν τῆς Σοβιετικῆς Ἐνωσης, ἀλλὰ καὶ ὁλοκληρῆς τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ ἐργατικὴ τάξη τῆς Σοβιετικῆς Ἐνωσης μὲ τὴν αὐτοθυσία της στὸν ἀγῶνα γιὰ τὸ καλὸ ὅλου τοῦ κόσμου διαψεύδει καὶ ξεκουρελιάζει ὅλες τῆς δυσφημιστικὲς συκοφαντίες τῶν ἐκμεταλ'ευτῶν πὼς τάχα ἡ ἐργατικὴ τάξη στροφέεται ἐναντίον τοῦ ἐργαζόμενου Ἔθνους.

2. Ἡ ἐργατικὴ τάξη τῆς Ἑλλάδας μᾶς ἔχει δώσει ἀπειρα παραδείγματα τῆς αὐτοθυσίας της στὸν Ἐθνικοαπελευθερωτικὸ ἀγῶνα. Ὄταν οἱ ἐργάτες τῶν μεταλλείων τοῦ Τσαγκλῆ καὶ στὴ Λαριμνα μὲ τὴν πρώτη ὑπόδειξη τοῦ Στρατηγείου Μέσης Ἀνατολῆς ἀνατινάσσουν οἱ ἴδιοι,

μέ κίνδυνο τῆς ζωῆς τους, τὸ μεταλλεῖα χρωμίου καὶ νικελίου, γνωρίζοντας ἅπ' τὰ πρῖν ὅτι αὐτὸ θὰ καταδίκαζε κι' αὐτούς καὶ τὶς οἰκογένειές τους στὸ νὰ πεθάνουν ἅπ' τὴν πείνα, γιατί θὰ μέναν ἄνεργοι, δὲν πιστεύω νὰ βρεθεῖ κανένας πὺ νὰ ἰσχυρισθεῖ ὅτι ἔκαναν τὴν ἥρωϊκὴ αὐτὴ θυσία γιὰ λόγους συμφεροντολογικοῦς!

3. Ὄταν οἱ ἐργάτες τῆς Ἀθήνας, τοῦ Πειραιᾶ καὶ ὄλων τῶν ἐργατοπόλεων κατεβαίνουν στίς 22 τοῦ Ἰούνη τοῦ 1943 σὲ γενικὴ ἀπεργία καὶ σὲ μάχες στοὺς δρόμους — ἄοπλοι αὐτοὶ ἐναντίον τοῦ πάνοπλου κατακτητῆ — ἐναντίον τῆς ἐπέχτασης τῆς εἰσβολῆς τῶν Βουλγάρων, δὲν φαντάζομαι νὰ βρεθεῖ κανένας νὰ πεῖ ὅτι οἱ ἐργάτες αὐτοὶ ἐπεδίωκαν τίποτε ἰδιαίτερα ταξικὰ συμφέροντα.

Καὶ τώρα ἄς ποῦμε πὺς φέρθηκαν στὴν ἴδια αὐτὴ ἀντιβουλγαρικὴ ἀπεργία, οἱ μεγαλοβιομήχανοι πὺ μᾶς κατηγοροῦν ἐμᾶς γιὰ ἀπάτριδες. Λοιπὸν, αὐτοὶ οἱ ὑπερεθνικιστὲς, αὐτοὶ οἱ ἐθνοκάπηλοι καὶ πατριδοκάπηλοι, οἱ μεγαλοβιομήχανοι Σταυριανὸς καὶ Παπαστραταῖοι παράδωσαν στὴν Γκεσταπὸ ἐργάτες γιατί ἀπήργησαν ἐναντίον τῆς εἰσβολῆς τῶν Βουλγάρων! Ὁ Σταυριανὸς παράδωσε 14 ἐργάτες τοῦ ἐργοστασίου του. Ἀπ' αὐτούς οἱ 6 τουφεκίστηκαν ἀμέσως. Ὁ Παπαστρατᾶτος τότες παράδωσε 20 πὺ γλύτωσαν ὕστερα ἀπὸ ἐξέγερση τῶν ἐργατῶν. Ἀργότερα ὁ Παπαστρατᾶτος παράδωσε στοὺς Γερμανοὺς τὸν Πρόεδρο τῶν ἐργατῶν τοῦ ἐργοστασίου του Γιαουρτᾶ, πὺ τὸν τουφέκισαν μπροστὰ στὴν πόρτα τοῦ ἐργοστασίου, ἐπειδὴ σὰν Πρόεδρος τῶν ἐργατῶν τοῦ ἐργοστασίου ἀγωνίζονταν ἐπικεφαλῆς τοῦ προσωπικοῦ γιὰ νὰ μὴν αὐξηθεῖ τὸ ποσὸ τῶν τσιγάρων, πὺ πέραναν οἱ Γερμανοὶ γιὰ τὸ στρατὸ τους.

Αὐτὰ τὰ λίγα παραδείγματα δείχνουν ἀνάγλυφα μὲ πὸση ἀνιδιοτέλεια καὶ αὐτοθυσία καὶ ἥρωϊσμὸ ἀγωνίζεται ἡ ἐργατικὴ τάξη γιὰ τὸν Ἐθνικοαπελευθερωτικὸ ἀγώνα καὶ πόσο συχαμερὰ εἶνε προσκολλημένοι στὸ συμφέρον τοῦ μετσαχτᾶ τους οἱ μεγαλοκαρχαρίες — προδότες.

Ἡ ἐργατικὴ τάξη δὲν ἔχει λοιπὸν οὔτε κρυφοὺς οὔτε φανεροὺς σκοποὺς, πὺ νὰ ἔρχονται σὲ σύγκρουση μὲ τὰ

συμφέροντα τοῦ ἀγωνιζόμενου Ἔθνους.

Γιὰ τοὺς τελικοὺς σκοποὺς τῆς ἐργατικῆς τάξης δὲν εἶναι τίποτε κρυφὸ. Ἀπὸ τὰ 1866 ἀκόμα τὸ διακήρυξε ὅτι στίς σημαῖες τῆς ἔχει ἀναγράψει δίπλα στό σύνθημα: «λογικὸ μεροκάματο γιὰ λογικὴ δουλειά» καὶ τὸ σύνθημα: «κατάργησις τοῦ συστήματος τῆς μισθοδουλείας, τῆς τελευταίας αὐτῆς μορφῆς δουλείας, κατάργησις τῆς ἐκμετάλλευσθης ἀνθρώπου ἀπὸ ἄνθρωπο». Αὐτός ὁ τελικὸς σκοπὸς ἀναγράφεται στὰ καταστατικὰ ὅλων τῶν ἐργατικῶν σωματείων. Θυμᾶμαι στὰ 1912 ἀκόμα, ὅταν πρωτογράφηκα στὸ σωματεῖο μου στὸ Βόλο, τὸ καταστατικὸ ἔγραφε: «...μὲ τελικὸν σκοπὸν τὴν ἐθνικοποίησιν τῶν μέσων τῆς παραγωγῆς ἵνα τὰ ἐκ τῆς ἐργασίας παραγόμενα ἀγαθὰ χρησιμοποιοῦνται πρὸς ἀποκλειστικὴν ἀπολαυήν τῶν παραγόντων αὐτὰ καὶ τὴν κατάπαυσιν τῆς ἐκμεταλλείσεως ἀνθρώπου ἀπὸ ἄνθρωπον». Αὐτὸς ὁμοῦς ὁ τελικὸς σκοπὸς τῆς ἐργατικῆς τάξης, ὅπως εἶπα καὶ παραπάνω, δὲν ἔρχεται σὲ σύγκρουση μὲ τὰ συμφέροντα τοῦ ἐργαζόμενου Ἔθνους. Ἀντίθετα ὅταν θὰ πραγματοποιηθεῖ, θὰ ἀπελευθερωθεῖ ὅλος ὁ ἐργαζόμενος λαὸς ἀπὸ κάθε ἐκμετάλλευσθ καὶ καταπίεση.

Ὅσοι λοιπὸν προσπαθοῦν, καὶ πρῶτοι οἱ φασίστες, — γὰ ἀντιτάξουν τὰ συμφέροντα τῆς ἐργατικῆς τάξης στὰ συμφέροντα τοῦ ἐργαζόμενου Ἔθνους, εἶναι ἐχθροὶ πρῶτ' ἀπ' ὅλα τῆς ἴδιας τῆς ἐργατικῆς τάξης, εἶναι ἐθνοπροδοτοί. Οἱ Γερμανοφασίστες δὲν διστάζουν νὰ βάζουν πράχτορες τοὺς νὰ ἐκδίδουν λαθρόβια φύλλα πὸ μᾶς κατηγοροῦν ὅτι προδώσαμε τάχα τὴν προλεταριακὴν ἐπανάσταση καὶ ἀπὸ κομμουνιστὲς γενήκαμε σωβινιστὲς ἐθνικιστὲς, ἐπειδὴ κάναμε τὸν ἐθνικοαπελευθερωτικὸν ἀγῶνα ὑπόθεσι τῆς ἐργατικῆς τάξης. Τέτοιο λαθρόβιο ἔβγαλαν οἱ Γερμανοὶ φασίστες μὲ τὸν τίτλο «Σταλινικὴ Σημαία» καὶ προσπαθοῦσαν ἐν ὀνόματι τῆς προλεταριακῆς ἐπανάστασης, νὰ ψαρέψουν κανένα ἀφελῆ στὴ χειρότερη προδοσίᾳ ἐναντίον τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ τοῦ Ἔθνους. Ὁ ἐκδότης τοῦ προδοτικοῦ αὐτοῦ λαθρόβιου εἶνε τώρα μακαρίτης. Καὶ ἐνῶ μὲ τοὺς μισοὺς πράχτορες τῆς ἠ Γκεσταπό μᾶς κατηγορεῖ γιὰ ἐ-

θνικιστές — μέ τούς άλλους μισούς μάς κατηγορεῖ ὅτι τόν ἐθνικοαπελευθερωτικό ἀγώνα τόν χρησιμοποιοῦμε γιά πρόσχημα καί ὅτι ἐπιδιώκουμε τάχα άλλους ἰδιαίτερους ταξικούς σκοπούς. Αὐτή ἡ καταφανής ἀντίφραση τῆς φασιστικῆς προπαγάνδας δείχνει ἀκόμα μιὰ φορὰ πὼς οἱ ἐχθροί μας δέν δεσμεύονται ἀπό καμμιά ἠθική ἀρχή στήν ἐγκληματική δράση τους.

Ἐπαναλαμβάνω ἀκόμα μιὰ φορὰ : **Ἡ ἐργατική τάξη δέν ἔχει ἰδιαίτερα ταξικά ἐγωϊστικά συμφέροντα πού συγκρούονται μέ τὰ συμφέροντα τοῦ ἐργαζόμενου ἔθνους. Τὰ συμφέροντα ὅλου τοῦ ἐργαζόμενου ἔθνους εἶνε καί συμφέροντα τῆς ἐργατικῆς τάξης καί τὰ συμφέροντα τῆς ἐργατικῆς τάξης εἶνε καί συμφέροντα τοῦ ἐργαζόμενου ἔθνους.** Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἰδιαίτερα προσωρινά καί ἄμεσα ἐγωϊστικά συμφέροντα ὀρισμένων ἐπαγγελματικῶν ἐργατικῶν κλάδων, πάντοτε ἡ ἐργατική τάξη τὰ ὑπόταξε στὰ γενικά ταξικά της συμφέροντα, στὰ συμφέροντα ὅλου τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ. Πάντοτε ἡ ἐργατική τάξη καταπολέμησε καί ἀπόκρουσε τίς προσπάθειες τῶν ἐχθρῶν της καί ἐχθρῶν τοῦ λαοῦ νά ἀντιτάξουν τέτοια ἐγωϊστικά ἐπαγγελματικά συμφέροντα στὰ γενικά συμφέροντα τῆς ἐργατικῆς τάξης, ὅπως π. χ. ὅταν μέ τήν πρόφαση νά αὐξήσουν τὰ μεροκάματα τῶν μυλεογατῶν, οἱ ἀλευροβιομήχανοι ζητοῦσαν νά ἀκριβήνουν τό ψωμί τοῦ λαοῦ. Σήμερα — περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλη φορὰ — ὅπως μάς δείχνουν τά ἀπειρα παραδείγματα ἀτοθυσίας καί ἠρωϊσμοῦ, οἱ ἐργάτες, ἐργάτριες καί ὑπάλληλοι, σέ ὀποιοδήποτε ἐπάγγελμα κι' ἂν ἀνήκουν, ὑποτάσσουν τά ἄμεσα καί προσωρινά συμφέροντα τοῦ ἐπαγγελματός τους στὰ γενικά συμφέροντα τῆς ἐργατικῆς τάξης, στὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνικοαπελευθερωτικοῦ ἀγώνα, στόν ἀγῶνα γιά τή λαϊκή δημοκρατία.

Τά ἄμεσα προβλήματα τῆς ἐργατικῆς τάξης καί ἡ Π. Ε. Ε. Α.

Ἐφ' ὅσον τὰ ἐργατικά κέντρα τῆς χώρας, οἱ ἐργατοπόλεις τῆς Ἑλλάδας βρίσκονται κάτω ἀπ' τό πέλημα τοῦ βάρβαρου κατακτητῆ, ἡ ψήφιση νόμων ἀπ' τήν Π. Ε. Ε. Α.

που να ρυθμίζουν τα προβλήματα της εργατικής τάξης, δεν έχει προαχτική αξία.

Μπορεί όμως και οφείλει η Π.Ε.Ε.Α. να χαράξει τις βασικές αρχές για την επίλυση των προβλημάτων αυτών και να προετοιμάσει όλη τη δουλειά, ώστε μόλις διώξουμε τον ξένο κατακτητή να εφαρμοστούν τ' απαραίτητα μέτρα.

Πρώτ' απ' όλα, πρέπει πανηγυρικά να διακηρύξει η Π.Ε.Ε.Α. ότι καταργούνται όλοι οι στραγγαλιστικοί των ελευθεριών της εργατικής τάξης νόμοι, οι σχετικοί με τα συνδικάτα. Τους νόμους αυτούς τους έφτιασε η συμμορία των εργατοκάπηλων της 4ης Αυγούστου. Η ίδια αυτή συμμορία, όταν υποδουλώθηκε η χώρα μας, μπήκε στην υπηρεσία των Γερμανών και των Ιταλών φασιστών κατακτητών και τέθηκε κάτω από την προστασία της Γκεσταπό και της Καραμπινιερίας. Επιβάλλεται μαζί με το ιδιώνυμο, να συμπεριληφθεί στην πομπή του αναθέματος, όλη η άντεργατική φασιστική νομοθεσία του Υπουργείου Εργασίας. Χρειάζεται ριζική κάθαρση ο σταύλος αυτός του Αυγείου. πού λέγεται Υπουργείο Εργασίας.

Πρέπει από τώρα να γίνει προπαρασκευαστική εργασία ώστε με το διώξιμο του ξένου κατακτητή να ψηφιστούν και να εφαρμοστούν τα παρακάτω μέτρα :

1. Πλήρης ελευθερία οργάνωσης, διαφώτισης και δράσης των εργατικών σωματείων.

2. Ίδρυση και αναγνώριση των εργατικών συμβουλίων στις επιχειρήσεις, που θα επιβλέπουν την εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας και των όρων των συλλογικών συμβάσεων. Τέτοια συμβούλια επιχειρήσεων υπήρχαν στη Γερμανία κατοχυρωμένα απ' το Σύνταγμα της Βεϊμάσης, υπήρχαν στην Αυστρία και στην Τσεχοσλοβακία. Δεν χρειάζεται να τονίσω τη σημασία, που αποδίδει η εργατική τάξη σ' αυτά τα συμβούλια. Αρκεί να ξέρουμε ότι και σήμερα ακόμα κάτω απ' το ζυγό του κατακτητή, η εργατική τάξη αγωνίζεται, και σε δεκάδες πολλές επιχειρήσεων κατάχτησε τό δικαίωμα αυτό.

3. Να καθοριστεί τό κατώτερο όριο μισθών και μεροκαμάτων όχι όπως στην 4η Αυγούστου, αλλά έτσι πού να

ἔξασφαλίζουν ἓνα βιωτικό ἐπίπεδο ὑπερφορτό στούς μισθοδούλους.

4. Νά καθοριστοῦν οἱ ἐργάσιμες ὥρες σύμφωνα μέ τίς ἀνάγκες τῆς ὑγείας τῶν ἐργατῶν.

• 5. Νά διακηρυχτεῖ ἡ βασική ἀρχή: «ἴση δουλειά, ἴσο μεροκάματο γιά τούς ἄντρες καί γιά τίς γυναῖκες».

6. Νά προστατευθεῖ ἡ γυναίκα μέ εἰδικά μέσα προστατευτικά τῆς μητρότητας.

7. Γιά τούς νέους νά παρθοῦν μέτρα πού νά περιορίζουν τίς ὥρες δουλειᾶς καί νά τούς ἔξασφαλίζουν τήν μορφωτική τους ἀνύψωση καί τή φυσική τους ἀνάπτυξη.

8. Νά παρθοῦν ὅλα τά μέτρα προστασίας τῆς ὑγείας καί τῆς σωματικῆς ἀκεραιότητος τῶν ἐργατῶν στά ἐργοστάσια.

9. Εἰδικά γιά τίς κοινωνικές ἀσφαλίσεις χρειάζεται ριζική ἀναδιοργάνωση πάνω στίς παρακάτω βασικές διεκδικήσεις τῆς ἐργατικῆς τάξης: Π ρ ῶ τ ο : ἀσφάλιση ὅλων τῶν μισθωτῶν ἀνεξαιρέτως (ἐργατῶν γῆς, ὑπηρετῶν καί ὑπηρετῶν συμπεριλαμβανομένων) ἐναντίον ὅλων γενικῶς τῶν κινδύνων ἐργασίας (ἀσθένεια, ἀνικανότητα προσωρινή καί διαρκή, θάνατο, ἀνεργία, ἀτύχημα κλπ.).

Δ ε ῦ τ ε ρ ο : Ἡ Διοίκηση καί ὁ ἔλεγχος τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς κοινωνικῆς ἀσφάλισης νά περιέλθει ἐξ ὀλοκλήρου στό φυσικό του νοικοκύρη, στούς μισθωτούς. Τό κράτος μόνον μιᾶ γενική ἐποπτεία νά ἔχει στίς κοινωνικές ἀσφαλίσεις χωρίς κανένα δικαίωμα διαθέσεως τῶν κεφαλαίων ἢ ἄλλης ἐπέμβασης.

Κ αὶ Τ ρ ῖ τ ο : Ὅλα τά ἔξοδα τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων νά βαρύνουν τοὺς ἐργοδότες. Φοβοῦμαι πῶς ἡ ἀξίωση αὐτή θά φανεῖ σέ μερικούς ὑπερβολική. Νομίζουμε ὅμως ὅτι ὅπως ὁ ἐργοδότης ἔχει τήν εὐθύνη τῆς φθορᾶς τῶν μηχανημάτων του καί μαζὺ μέ τά ἔξοδα τῶν πρώτων ὑλῶν ὑπολογίζει καί ἔξοδα ἀπόσβεσης τῶν ἐγκαταστάσεών του, καὶ τὸν ἴδιο τρόπο ἔχει ὑποχρέωση νά ὑποβληθεῖ καί στά ἔξοδα «ἀπόσβεσης» τῶν ζωντανῶν σκλάβων, πού δουλεύουν στά μηχανήματά του. Ἡ κατανομή τῶν ἐξόδων τῆς ἀσφάλισης πρέπει νά γίνεи στίς ἐπιχειρήσεις ἀνάλογα μέ τοὺς κινδύνους πού περιλαμβάνουν γιά τήν ὑγεία καί τή ζωή

τοῦ ἐργάτη. Π. χ. οἱ ἐπιχειρήσεις τῶν μεταλλείων Λαυρίου ὅπου ὁ ἐργάτης μέσα σέ 10 χρόνια γίνεται ἀνίκανος γιατί παθαίνει μολυβδίαση, θά πληρώνουν περισσότερα ἀσφάλιστρα ἀπό ἄλλες ἐπιχειρήσεις, πού περικλείουν λιγώτερους κινδύνους γιά τήν ὑγεία τῶν ἐργατῶν.

Γιά τίς Διεθνεῖς Συμβάσεις Ἐργασίας πού ἀνάφερε ὁ συνάγωνιστής Γραμματέας τῆς ἐργασίας ἄς μοῦ ἐπιτραπεῖ νά διατηρῶ μερικές ἐπιφυλάξεις. Στά 1919, στή Διεθνῆ Συνδιάσκεψη τῆς Ἐργασίας, ψηφίστηκε ἡ σύμβαση τοῦ δώρου. Ἡ Ἑλληνική Κυβέρνηση ζήτησε 5 χρόνια προθεσμία γιά νά τήν ἐφαρμόσει. Εἶχε ἀναλάβει τήν ὑποχρέωση νά τήν ἐφαρμόσει στά 1924 καί φτάσαμε στά 1944 καί ἀκόμα σέ πολλούς κλάδους δουλεύουν 10 καί 12 ὥρες τήν ἡμέρα. Οἱ Διεθνεῖς συμβάσεις εἶναι ὁμορφα λόγια μονάχα, χωρίς καμμιά πρακτική ἀξία γιατί δέν περιλαμβάνουν καμμιά ποινική κύρωση γιά κείνους πού δέν τίς ἐφαρμόζουν. Καί ἔτσι δέν τίς ἐφαρμόζει κανένας.

Τά ἄμεσα προβλήματα τῆς ἔργατικῆς τάξης

Ἡ ἐργατική τάξη τῆς Ἑλλάδας σήμερα ἔχει γιά μοναδικό γνώμονα στή δράση της, σέ κάθε της ἐνέργεια, τίς ἀνάγκες τοῦ πολέμου. Κύριο, μοναδικό σκοπό, ὅπου ἀποβλέπει **σήμερα ἡ ἐργατική τάξη, ὅπως καί ὅλο τὸ ἐργαζόμενο ἔθνος, εἶνε ἡ νίκη στόν ἐθνικοαπελευθερωτικό καί λαϊκοαπελευθερωτικό ἀγώνα.** Σ' αὐτό τό βασικό καθῆκον ὑποτάσσει κάθε της δράση καί κάθε της ἐπιδίωξη.

Γι' αὐτό ἡ ἐργατική τάξη ἀγωνίζεται στίς πρώτες γραμμές ὄχι μονάχα μέ θυελλώδικες ἀπεργίες, σαμποτάζ καί καταστροφές ἐναντίον τῶν κατακτητῶν. Ἀγωνίζεται καί μέ τὸ ὄπλο στό χέρι καί στοὺς δρόμους καί τοὺς συνοικισμούς τῶν πόλεων καί στά σύνορα τῆς Ἐλευθέρης Ἑλλάδας, ἀφοῦ τά καλλίτερα τῆς παιδιά ἔχουν καταταχτεῖ στόν ΕΛΑΣ μόνιμο καί ἐφεδρικό.

Εἰδικώτερα οἱ ἐργάτες τῆς Ἐλευθέρης Ἑλλάδας καλοῦνται ἀπ' τὸ Ἐργατικό ΕΑΜ νά γίνουν—τό ὑπόδειγμα γιά ὅλα τά ἄλλα στρώματα τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ, στόν ἀγώνα αὐτόν. Ὅχι μονάχα στό μόνιμο καί ἐφεδρικό ΕΛΑΣ πρὸς

πει νὰ εἶναι ὅπως καὶ εἶνε ὑπόδειγμα ἠρωϊσμῶ, αὐτοθυ-
σίας καὶ πειθαρχίας. Θὰ εἶνε ἀκόμα ὑπόδειγμα καὶ μέ τὴν
πρόθυμη συμμετοχὴ τους σ' ὅλες τὶς ἄλλες ἀνάγκες τοῦ ἀ-
γώνα. Τὸ ἐργατικὸ ΕΑΜ, ὅλα τὰ ἐργατικὰ σωματεῖα τῆς
Ἐλεύθερης Ἑλλάδας καλοῦν τοὺς ἐργάτες νὰ ὀργανώνουν
ταχτικά ἐθελοντικὰς ὑπηρεσίες γιὰ τὶς πολεμικὰς ἀνάγκες,
κατασκευὴ δρόμων, γεφυρῶν, μέσων μεταφορᾶς κλπ. Στὴν
προηγούμενη ὁμιλία ἀνέφερα γιὰ τὶς προσπάθειες τοῦ ἐχ-
θροῦ νὰ φέρει σὲ ἀντίθεση τὰ ἄμεσα καὶ προσωρινὰ συμ-
φέροντα ὀρισμένων ἐργατῶν πρὸς τοὺς ἀγρότες καὶ πρὸς
τὰ συμφέροντα τοῦ Ἐθνικοῦ ἀγώνα. Ἀπ' τοὺς λόγους ἐ-
νός συναγωνιστοῦ τῆς Πελοποννήσου καὶ ἄλλου ἀπ' τὸ Πή-
λιο φαίνεται πὼς **τέτοιες περιπτώσεις ὑπερβολικῶν ἀξιώσε-
ων τῶν ἐργατῶν γῆς σημειώθηκαν καὶ ἐκεῖ.** Δὲν πρέπει
ἀπὸ τέτοιες μεμονωμένες περιπτώσεις νὰ βγάλουμε γενικά πε-
σιμιστικὰ συμπεράσματα. Ἀπλῶς δείχνουν τὶς προθέσεις
τῶν ἐχθρῶν μας καὶ τὶς ὑπουλές μεθόδους ποὺ χρησιμοποιο-
εῖ ἡ ἐχθρική προπαγάνδα γιὰ νὰ διασπᾶσει τὴν συμμαχία
ἐργατῶν καὶ ἀγροτῶν καὶ νὰ σαμποτάρει τὸν ἀγώνα. Κα-
θῆκον μας εἶνε νὰ διαφωτίσουμε τοὺς ἐργάτες, νὰ τοὺς δεῖ-
ξουμε τὴν πραγματικὴ μορφή ἐκείνων, ποὺ κρύβονται κά-
τω ἀπ' τὴν προσωπίδα τοῦ ὄψιμου συνήγορου τῶν ἐργα-
τῶν γῆς καὶ μόνοι τους οἱ ἐργάτες θὰ τοὺς σιγουρίσουν.

Γιὰ τὴν ἐκπλήρωση ὅλων αὐτῶν τῶν σοβαρῶν καθη-
κόντων ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐργατικοῦ ΕΑΜ θέτει
στή διάθεση τῆς Γραμματείας ἐπὶ τῆς Ἐργασίας ὅλες τῆς
τὶς δυνάμεις. Μιὰ στενὴ συνεργασία τῆς Γραμματείας Ἐργα-
σίας καὶ τῆς Κ.Ε. τοῦ Ἐργατικοῦ ΕΑΜ καθὼς καὶ τῶν το-
πικῶν ὀργάνων τῆς Π.Ε.Ε. ἀμέ τὰ κατὰ τόπους σωματεῖα καὶ
ὀργανώσεις τοῦ Ἐργατικοῦ ΕΑΜ θὰ διευκολύνει πολὺ τὴν
ἐκπλήρωση τῶν καθηκόντων αὐτῶν. Ἡ συγκρότηση διπλα-
στῆ Γραμμ. Ἐργασίας, ἐνός Συμβουλίου Ἐργασίας, θὰ
διευκόλυνε τὸ ἔργο τῆς Γραμματείας.

Ἐνα ἀπ' τὰ πῖο φλέγοντα ζητήματα ποὺ ὀφείλει νὰ ἐ-
πιλύσει ἐπείγοντως ἡ Π.Ε.Ε.Α, εἶναι ἡ **ρὺθμιση τοῦ κατώτα-
του ὀρίου μεροκάματου στὴν Ἑλ. Ἑλλάδα,** σὲ εἶδος, φυσικὰ
καὶ μὲ προσωρινὸ χαραχτήρα μέχρι τὴν ἀπελευθέρωση. Ἐ-

πίσης τό πρόβλημα τῆς ἀποζημίωσης τῶν ἀτυχημάτων ἐργασίας. Ἡ 4η Αὐγούστου ἀνάμεσα στά ἄλλα ἐγκλήματά της κατάργησε καί τό μοναδικό προστατευτικό νόμο 551 γιά ἀποζημίωση τῶν ἀτυχημάτων ἐργασίας.

Ὁ νόμος ἐκεῖνος ὑποχρέωνε τοὺς ἐργοδότες νὰ πληρῶνουν μιὰ κάπως ἀνεκτὴ ἀποζημίωση στά θύματα ἀτυχημάτων ἐργασίας. Ὁ Δημητράτος ἐξομοίωσε τὰ ἀτυχήματα μέ τὴν ἀσθένεια καί τὰ ὑπήγαγε στίς κοινων. ἀσφαλίσεις. Ἐτσι ὁ ἐργάτης πού παθαίνει ἀτύχημα δέν παίρνει παρὰ μιὰ γελοία περίθαλψή κι' αὐτὴ ὄχι σέ βάρος τοῦ ἐργοδότη, ἀλλὰ σέ βάρος τῶν κοινων. ἀσφαλίσεων πού συντηροῦνται μέ εἰσφορὲς τῶν ἰδίων τῶν ἐργατῶν. Ἐπιβάλλεται λοιπὸν ἡ ΠΕΕΑ νὰ πάρει ἓνα μέτρο, πού προσωρινὰ νὰ ρυθμίζει τό πρόβλημα αὐτό γιά τοὺς ἐργάτες τῆς Ἐλεύθερης Ἑλλάδας.

Τὸ Ἔργ. ΕΑΜ, τονίζοντας τὴ σημασία τῆς ἐργ. τάξης στὸν ὅλο ἐθναπελευθερωτικὸν ἀγῶνα ἐκφράζει τὴν εὐχὴ στὴν ΠΕΕΑ νὰ ἐξετάσει τὸ ζήτημα τῆς ἴδρουσης ξεχωριστῆς Γραμμ. Ἐργασίας. Ὅχι γιατί ὁ συναγ. Γραμμ. τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας δέν ἀνταποκρίνεται στίς ἐλπίδες τῆς ἐργ. τάξης. Ἀντίθετα εἶνε ὑπεράξιος γι' αὐτὸ. Τὴν ξεχωριστὴ Γραμμ. Ἐργασίας μόνο σὰν μιὰ συμβολικὴ χειρονομία τῆς ΠΕΕΑ τὴν προτείνουμε. Ἀρμόδια εἶνε ἡ ΠΕΕΑ νὰ ἐξετάσει καί νὰ ἀποφασίσει ἂν εἶνε σκόπιμη πολιτικὰ καί πραχτικὰ ἡ πρότασή μας.

Τελειώνοντας ἐπαναλαμβάνω ἀκόμα μιὰ φορὰ : Ἡ ἐργ. τάξη τῆς Ἑλλάδας θεωρεῖ ὑψιστο καθῆκον της νὰ ὑποτάξει κάθε της ἐνέργεια καί δράση στὸ νὰ ἐξασφαλιστεῖ καί νὰ συντομευτεῖ ἡ νίκη τοῦ ἐθναπελευθερωτικοῦ ἀγῶνα καί τῆς λαοκρατίας, πού θ' ἀνοίξει τὸ δρόμο στήν πρόοδο, στήν κοινωνία πού δέν θὰ περνάει ἢ ἐκμετάλλευση ἀνθρώπου ἀπὸ ἀνθρώπο, στήν κοινωνία τοῦ σοσιαλισμοῦ.

Τιμή δρχ. 200.000

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ